

DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 20 czerwca 1968 r.

Nr 19

TREŚĆ:
Poz.:

ROZPORZĄDZENIA:

120 — Ministra Finansów z dnia 7 czerwca 1968 r. w sprawie zasad opodatkowania przychodów z hodowli, chowu i wylęgu drobiu	217
121 — Ministra Rolnictwa z dnia 27 maja 1968 r. w sprawie objęcia upraw zboża i ziemniaków obowiązkiem planowego odnawiania materiału siewnego w gospodarstwach rolnych	220

120

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 7 czerwca 1968 r.

w sprawie zasad opodatkowania przychodów z hodowli, chowu i wylęgu drobiu.

Na podstawie art. 8 ust. 4 dekretu z dnia 30 czerwca 1951 r. o podatku gruntowym (Dz. U. z 1966 r. Nr 2, poz. 12) oraz § 11 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 czerwca 1955 r. w sprawie zasad opodatkowania podatkiem gruntowym przychodów osiąganych przez rolników z działów specjalnych, z wód zamkniętych i z innych źródeł (Dz. U. z 1968 r. Nr 6, poz. 40) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przychody osiągane z hodowli, chowu i wylęgu drobiu podlegają opodatkowaniu podatkiem gruntowym.

2. Osoby osiągające przychody z hodowli, chowu i wylęgu drobiu, prowadzonych nie w ramach gospodarstwa rolnego, nie nabywają z tytułu opłacania od tych przychodów podatku gruntowego żadnych uprawnień przysługujących rolnikom prowadzącym gospodarstwa rolne.

§ 2. 1. Zwalnia się od podatku gruntowego przychody z hodowli, chowu i wylęgu drobiu osiągnane:

- 1) przez rolnicze spółdzielnie produkcyjne do roku podatkowego 1975 włącznie,
- 2) przez hodowców nie wymienionych w pkt 1:
 - a) z ferm gęsi, perliczych i indyckich,
 - b) z ferm kurzych i kaczych w rozmiarze nie przekraczającym 600 sztuk kur niosek lub 400 sztuk kaczek niosek, a jeżeli chodzi o hodowców prowadzących hodowlę lub chów nie w ramach gospodarstwa rolnego — 300 sztuk kur niosek lub 200 sztuk kaczek niosek,
 - c) ze sprzedaży w okresie od dnia 1 lutego do dnia 31 października danego roku kurcząt lub kaczek odchowywanych na wymianę stada w ilości nie przekraczającej dwukrotnej liczby posiadanych w fermie kur lub kaczek niosek,
 - d) z ferm produkujących kurczęta i kaczki tuczone w liczbie nie przekraczającej 20.000 sztuk kurcząt lub 10.000 sztuk kaczek rocznie, pod warunkiem zawarcia i wykonania umowy kontraktacji na dostawę całej produkcji,
 - e) z ferm produkujących kurczęta i kaczki tuczone, nie wymienionych pod lit. d), w liczbie nie przekraczającej rocznie 1.000 sztuk kurcząt lub 500 sztuk kaczek,
 - f) z zakładów wylęgu drobiu, posiadających aparaty wylęgowe o łącznej pojemności komór lęgowych nie przekraczających 500 sztuk jaj.

2. W razie prowadzenia hodowli lub chowu mieszanego kur niosek i kaczek niosek dla określenia rozmiaru fermy uzasadniającego zwolnienie od podatku oraz zakresu obowiązku podatkowego przyjmuje się wskaźnik przeliczeniowy: 1 kura nioska = $\frac{2}{3}$ kaczki nioski, a w chowie mieszanym kurcząt i kaczek — wskaźnik przeliczeniowy: 1 kurczę = $\frac{1}{2}$ kaczki.

3. Jeżeli podatnik prowadzi fermę mieszaną niosek i drobiu tuczonego, korzysta on ze zwolnienia od podatku, gdy ogólna liczba drobiu, po przeliczeniu na kurczęta tuczone według wskaźników przeliczeniowych podanych w zdaniu następnym, nie przekracza 20.000 sztuk, a liczba poszczególnych rodzajów drobiu, oddzielnie biorąc, nie przekracza granic zwolnień od podatku, przewidzianych w ust. 1 pkt 2 lit. b)—e). Ustala się następujące wskaźniki przeliczeniowe: kura nioska = 20 kurcząt tuczonych, kaczka nioska = 27 kurcząt tuczonych, kaczka tuczona = 2 kurczętom tuczonym. Jeżeli którykolwiek z warunków nie spełni się, podatnik korzysta według swego wyboru ze zwolnienia od podatku przychodów z hodowli lub chowu tylko jednego rodzaju drobiu w granicach określonych dla danego rodzaju drobiu. Pozostałe rodzaje drobiu podlegają opodatkowaniu bez względu na ilość według stawek właściwych dla danego rodzaju drobiu, z tym że ilość drobiu nie przekraczająca pierwszego szczebla skali podlega opodatkowaniu według najniższej stawki w danej skali.

4. Granice zwolnień przewidziane w ust. 1 pkt 2 obowiązują bez względu na to, czy drób lub komory lęgowe są własnością jednej lub więcej osób, jeżeli ze stanu faktycznego wynika, że ferma lub zakład wylęgu drobiu stanowi jedną całość gospodarczą albo gdy należą one do małżonków, krewnych lub powinowatych, prowadzących wspólne gospodarstwo domowe.

5. Jeżeli podatnik jest właścicielem (współwłaścicielem) dwóch albo więcej ferm lub zakładów wylęgu drobiu, dla określenia zwolnienia od podatku i wysokości stawek podatkowych bierze się pod uwagę łączną liczbę kur i kaczek niosek lub kurcząt i kaczek albo miejsc na jaja w komorach lęgowych, znajdujących się w fermach lub zakładach.

6. Jeżeli hodowla, chów lub wylęg drobiu prowadzone są na gruntach dzierżawionych (użytkowanych) przez osobę nie będącą z tego tytułu podatnikiem podatku gruntowego

w rozumieniu przepisów o tym podatku, taką hodowlę, chów lub wylęg drobiu uważa się za prowadzone nie w ramach gospodarstwa rolnego.

§ 3. 1. Podatek gruntowy od przychodów z hodowli lub chowu kur niosek wynosi rocznie:

Przy ogólnej liczbie sztuk kur niosek			Podatek w złotych			
ponad	do		7 zł	od każdej sztuki	ponad	600 sztuk
600	—	700		"	"	700
700	—	800	700 zł i 9 zł	"	"	800
800	—	900	1.600 zł i 11 zł	"	"	900
900	—	1.000	2.700 zł i 13 zł	"	"	1.000
1.000	—	1.500	4.000 zł i 14 zł	"	"	1.500
1.500	—	2.000	11.000 zł i 20 zł	"	"	2.000
2.000	—	3.000	21.000 zł i 27 zł	"	"	3.000
3.000	—	4.000	48.000 zł i 37 zł	"	"	4.000
4.000	—	5.000	85.000 zł i 47 zł	"	"	5.000
ponad		5.000	30 zł	"	"	600

2. Przy opodatkowaniu hodowli lub chowu kur niosek, prowadzonego nie w ramach gospodarstwa rolnego, jeżeli hodowla lub chów przekracza 600 sztuk kur niosek, do podatku obliczonego według zasad podanych w ust. 1 dodaje się podatek za ilość kur nie zwolnionych od opodatkowania w kwocie 2.100 zł.

3. Jeżeli hodowla lub chów prowadzony nie w ramach gospodarstwa rolnego nie przekracza 600 sztuk kur niosek, podatek wynosi 7 zł od każdej sztuki ponad 300 sztuk.

4. Podatek z hodowli lub z chowu kaczek niosek ustala się według stawek określonych w ust. 1, ust. 2 lub ust. 3, przy zastosowaniu wskaźnika przeliczeniowego: 1 kura = $\frac{2}{3}$ kaczki.

5. Stawki podatkowe określone w ust. 1—3 obniża się o 50% dla podatników, którzy zawarli i wykonali umowę kontraktacji na dostawę jaj. Obniżkę stosuje się od takiej liczby kur niosek, jaka odpowiada liczbie jaj kurzych dostarczonych w roku podatkowym do skupu, podzielonej przez 160, oraz do takiej liczby kaczek niosek, jaka odpowiada liczbie jaj kaczek dostarczonych w roku podatkowym do skupu, podzielonej przez 60. Obniżkę stosuje się w ostatnim kwartale roku podatkowego, po przedstawieniu przez podatnika dowodu, stwierdzającego liczbę dostarczonych jaj i wykonanie umowy kontraktacji.

§ 4. 1. Podatek gruntowy od przychodów z chowu kurcząt tuczonych w razie zawarcia i wykonania umowy kontraktacji wynosi rocznie:

Przy ogólnej liczbie sztuk kurcząt			Podatek w złotych			
ponad	do		1 zł	od każdej sztuki	ponad	20.000 sztuk
20.000	—	30.000		"	"	30.000
30.000	—	40.000	10.000 zł i 1,10 zł	"	"	40.000
40.000	—	50.000	21.000 zł i 1,20 zł	"	"	50.000
50.000	—	60.000	33.000 zł i 1,30 zł	"	"	60.000
60.000	—	70.000	46.000 zł i 1,40 zł	"	"	70.000
70.000	—	80.000	60.000 zł i 1,80 zł	"	"	80.000
80.000	—	90.000	78.000 zł i 2,00 zł	"	"	90.000
90.000	—	100.000	98.000 zł i 2,20 zł	"	"	100.000
ponad		100.000	1,50 zł	"	"	20.000

2. Podatek gruntowy z chowu kaczek tuczonych ustala się według stawek określonych w ust. 1 przy zastosowaniu wskaźnika przeliczeniowego: 1 kurczę = $\frac{1}{2}$ kaczki.

§ 5. 1. Podatek gruntowy od przychodów z chowu kurcząt tuczonych w razie niezakontraktowania chowu lub zakontraktowania, lecz niewykonania umowy kontraktacji, wynosi rocznie:

Przy ogólnej liczbie sztuk kurcząt			Podatek w złotych			
ponad	do		0,50 zł	od każdej sztuki	ponad	1.000 sztuk
1.000	—	2.000		"	"	2.000
2.000	—	2.500	500 zł i 3,50 zł	"	"	2.500
ponad		2.500	1,50 zł	"	"	1.000

2. Podatek gruntowy z chowu kaczek tuczonych w razie niezakontraktowania chowu lub zakontraktowania, ale niewykonania umowy kontraktacji, ustala się według stawek określonych w ust. 1 przy zastosowaniu wskaźnika przeliczeniowego: 1 kurczę = $\frac{1}{2}$ kaczki.

3. Podatek gruntowy od nadwyżki drobiu na wymianę stada ponad granicę określoną w § 2 ust. 1 pkt 2 lit. c) wy-

nosi rocznie 1,50 zł od każdej sztuki kurczęcia i 3 zł od każdej sztuki kaczki.

§ 6. Podatek z wylęgu drobiu wynosi rocznie 1 zł od każdego miejsca na jajo w komorach lęgowych ponad liczbę 500.

§ 7. 1. Osoby prowadzące hodowlę, chów lub wylęg drobiu w rozmiarach podlegających opodatkowaniu obowiąz-

zane są złożyć zeznanie w terminie do dnia 15 stycznia roku podatkowego, a jeżeli hodowlę, chów lub wylęg drobiu zaczęły prowadzić w ciągu roku podatkowego — w terminie do 15 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym rozpoczęły prowadzenie tej działalności. Zeznanie powinno być złożone właściwemu dla wymiaru tego podatku biuro gromadzkiej rady narodowej (organowi finansowemu prezydium miejskiej, dzielnicowej rady narodowej lub rady narodowej osiedla).

2. Zeznanie powinno zawierać następujące dane:

- 1) imię i nazwisko (nazwę) podatnika,
- 2) miejsce zamieszkania (siedzibę) podatnika,
- 3) miejsce prowadzenia hodowli, chowu lub wylęgu drobiu,
- 4) datę rozpoczęcia prowadzenia hodowli, chowu lub wylęgu drobiu,
- 5) pojemność komór lęgowych,
- 6) liczbę kur i kaczek niosek według stanu z dnia 31 grudnia roku poprzedzającego rok podatkowy, a jeżeli hodowlę lub chów rozpoczęto prowadzić w ciągu roku podatkowego — według stanu z pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym hodowlę lub chów rozpoczęto,
- 7) liczbę drobiu według projektowanego przez podatnika rozmiaru rocznego chowu odrębnie dla:
 - a) kurcząt i kaczek tuczonych zakontraktowanych,
 - b) kurcząt i kaczek tuczonych nie zakontraktowanych,
 - c) kurcząt i kaczek odchowywanych na wymianę stada,
- 8) przy prowadzeniu fermy mieszanej niosek i drobiu tuczonych — oświadczenie, który rodzaj hodowli lub chowu wybiera do zwolnienia od podatku.

§ 8. Podatnicy podatku gruntowego obowiązani są zawiadomić właściwy organ finansowy wymieniony w § 7 ust. 1 w terminie do dnia 7 następnego miesiąca o zmianach, jakie powstały w stosunku do stanu faktycznego podanego w zeznaniu (§ 7 ust. 2), które mają wpływ na wysokość podatku. Obowiązek zawiadomienia o zmianach w rozmiarach hodowli lub chowu drobiu istnieje wówczas, gdy liczba sztuk wykazana w zeznaniu wzrosła o ponad 50 sztuk niosek lub 1.000 sztuk kurcząt albo 500 sztuk kaczek.

§ 9. 1. Na podstawie danych zawartych w zeznaniu (§ 7 ust. 2) właściwy organ finansowy ustala zaliczki na podatek gruntowy na dany rok podatkowy i doręcza decyzję podatnikowi.

2. Zaliczki płatne są w czterech ratach w terminach: do dnia 15 marca, 15 czerwca, 15 września i 15 grudnia roku podatkowego.

§ 10. 1. Podwyżka zaliczki w ciągu roku podatkowego może nastąpić:

- 1) w razie zawiadomienia (§ 8) o zmianach w rozmiarach hodowli lub chowu drobiu albo komór lęgowych w stosunku do stanu podanego w zeznaniu (§ 7 ust. 2),
- 2) w razie stwierdzenia niezgodności ze stanem faktycznym danych zawartych w zeznaniu lub w zawiadomieniu,
- 3) w razie niezawiadomienia o zmianach mających wpływ na wysokość podatku.

2. Obniżka zaliczki w ciągu roku podatkowego następuje w razie zawiadomienia o zmniejszeniu z powodu padnięcia rozmiaru hodowli lub chowu co najmniej o 50 sztuk niosek lub o 1.000 sztuk kurcząt albo o 500 sztuk kaczek tuczonych.

3. Zmiana wysokości zaliczek następuje:

- 1) w przypadkach określonych w ust. 1 pkt 1 i ust. 2 — począwszy od miesiąca następującego po miesiącu, w którym zaszła zmiana w rozmiarach hodowli lub chowu drobiu albo pojemności komór lęgowych,
- 2) w przypadkach określonych w ust. 1 pkt 2 i 3 — za okres od początku roku podatkowego.

4. Decyzja zmieniająca wysokość zaliczki powinna zawierać datę, od której następuje zmiana.

§ 11. 1. Po upływie roku podatkowego właściwy organ finansowy, wymieniony w § 7 ust. 1, wydaje — na podstawie całorocznej działalności podatnika — decyzję ustalającą

wysokość podatku gruntowego za cały rok podatkowy i doręcza podatnikowi nakaz płatniczy.

2. Podstawę do ustalenia wysokości podatku z tytułu hodowli i chowu niosek stanowi najwyższa liczba niosek, posiadanych w okresie do końca października roku podatkowego, a z tytułu chowu kurcząt i kaczek — liczba sprzedanych sztuk.

3. Jeżeli wpłacona tytułem zaliczki kwota podatku okaże się mniejsza od kwoty przypadającej do uiszczenia na podstawie rocznego wymiaru, podatnik obowiązany jest wpłacić różnicę w terminie dwóch tygodni od dnia doręczenia nakazu płatniczego.

4. Jeżeli w ciągu roku podatkowego rozmiar hodowli lub chowu został zmniejszony z powodu padnięcia co najmniej o 50 sztuk niosek lub o 1.000 sztuk kurcząt albo o 500 sztuk kaczek, od sztuk padłych nie pobiera się podatku gruntowego za okres poczynając od miesiąca, w którym sztuki te padły, do końca roku podatkowego. Obniżkę podatku ustala się proporcjonalnie do liczby sztuk padłych i liczby miesięcy pozostałych do końca roku podatkowego, licząc od miesiąca, w którym sztuki drobiu padły.

§ 12. 1. Jeżeli drób w fermie lub komory lęgowe stanowią własność dwóch lub więcej osób, w zeznaniu i w zawiadomieniu należy wymienić wszystkie osoby, do których drób lub komory lęgowe należą. W tym wypadku osoby te wymienia się także w decyzjach ustalających lub zmieniających wysokość zaliczek bądź wysokość rocznego wymiaru podatku, jako solidarnie odpowiedzialne za podatek.

2. Jeżeli podatnik jest właścicielem (współwłaścicielem) dwóch lub więcej ferm lub zakładów wylęgu drobiu, w zeznaniu i w zawiadomieniu powinien wskazać inne fermy i zakłady, których jest właścicielem (współwłaścicielem) i podać ogólną liczbę drobiu albo miejsc na jaja w komorach lęgowych.

3. Od decyzji ustalającej lub zmieniającej wysokość zaliczek służy podatnikowi zażalenie, a od decyzji ustalającej wysokość rocznego podatku — odwołanie w terminie dwóch tygodni od dnia doręczenia decyzji. Odwołanie (zażalenie) podlega rozpatrzeniu według przepisów o postępowaniu podatkowym.

§ 13. Osoby prowadzące hodowlę i chów kur oraz kaczek niosek obowiązane są do prowadzenia ewidencji, zawierającej dane o liczbie niosek według stanu w ostatnim dniu każdego miesiąca, a osoby prowadzące chów kurcząt bądź kaczek — ewidencję liczby sprzedanych sztuk. Sztuki darowane traktuje się na równi ze sprzedanymi.

§ 14. Grunty, na których prowadzona jest hodowla, chów lub wylęg drobiu w ramach gospodarstwa rolnego, podlegają opodatkowaniu według przepisów o podatku gruntowym, a grunty i budynki, w których prowadzona jest hodowla, chów lub wylęg drobiu nie w ramach gospodarstwa rolnego — według przepisów o podatku od nieruchomości.

§ 15. Przewidziany w § 7 termin złożenia zeznania w stosunku do roku 1968 ustala się na 1 miesiąc od dnia ogłoszenia rozporządzenia.

§ 16. Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 31 grudnia 1960 r. w sprawie zasad opodatkowania przychodów, osiągniętych z wylęgu i hodowli drobiu, nie prowadzonych w ramach gospodarstwa rolnego (Dz. U. z 1961 r. Nr 2, poz. 10).

§ 17. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i stosuje się:

- 1) do przychodów z hodowli, chowu i wylęgu drobiu osiągniętych od roku podatkowego 1968,
- 2) do przychodów z ferm produkujących kurczęta i kaczki osiągniętych przed rokiem podatkowym 1968, jeżeli od tych przychodów nie wymierzono jeszcze zobowiązań podatkowych lub co do których nie zapadła jeszcze prawomocna decyzja organu finansowego II instancji, z tym

że przychody z ferm kurcząt i kaczek tuczonych założonych w 1965 r. korzystają ze zwolnienia od podatku — bez względu na rozmiary — przez okres pierwszych trzech

lat prowadzenia ferm, pod warunkiem zawarcia i wykonania umowy kontraktacji na dostawę całej produkcji.

Minister Finansów: w z. *J. Trendota*

121

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 27 maja 1968 r.

w sprawie objęcia upraw zboża i ziemniaków obowiązkiem planowego odnawiania materiału siewnego w gospodarstwach rolnych.

Na podstawie art. 11 ustawy z dnia 16 lutego 1961 r. o hodowli roślin i nasiennictwie (Dz. U. Nr 10, poz. 54) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Obowiązkiem planowego odnawiania materiału siewnego obejmuje się w określonych latach uprawy określonych gatunków zbóż oraz uprawy ziemniaków w gospodarstwach państwowych, spółdzielczych i indywidualnych.

2. Planowe odnawianie materiału siewnego zbóż i ziemniaków polega na stosowaniu kwalifikowanego materiału siewnego, nabytego w określonych gospodarstwach reprodukcyjnych lub placówkach handlowych w ustalonym terminie.

§ 2. 1. Decyzje w sprawie obowiązku planowego odnawiania materiału siewnego wydają corocznie na podstawie zatwierzonego pięcioletniego planu nasiennego:

- 1) biura gromadzkich rad narodowych — w stosunku do gospodarstw indywidualnych,
- 2) właściwe do spraw rolnych organy prezydiów powiatowych rad narodowych — w stosunku do gospodarstw państwowych i spółdzielczych.

2. Decyzja powinna określać:

- 1) gospodarstwo objęte w danym roku obowiązkiem odnawiania materiału siewnego,
- 2) rodzaj ziemiopłodów objęty obowiązkiem odnawiania materiału siewnego (określony gatunek zboża, ziemniaki),
- 3) gospodarstwo reprodukcyjne bądź uspołecznioną placówkę handlową, w której należy się zaopatrywać w materiał siewny,
- 4) powierzchnię uprawy rośliny objętej obowiązkiem odnawiania, ustaloną na podstawie deklaracji gospodarstwa, oraz ilość materiału siewnego potrzebnego do obsiewu (obsadzenia) tej powierzchni, wyliczoną zgodnie z zalecanymi normami agrotechnicznymi,

5) termin, w którym materiał siewny powinien być nabyty przez gospodarstwo.

3. Decyzje w sprawie objęcia obowiązkiem odnawiania w danym roku materiału siewnego jednostki określone w ust. 1 doręczają zainteresowanym gospodarstwom.

4. Decyzje w sprawie planowego odnawiania materiału siewnego doręcza się:

- 1) co do zbóż ozimych — przed 15 sierpnia każdego roku,
- 2) co do zbóż jarych i ziemniaków — przed 15 stycznia każdego roku.

§ 3. Kontrolę wykonania obowiązku planowego odnawiania materiału siewnego sprawują jednostki określone w § 2 ust. 1.

§ 4. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa:

- 1) o biurach gromadzkich rad narodowych, rozumie się przez to również właściwe do spraw rolnych organy prezydiów rad narodowych osiedli oraz miejskich rad narodowych w miastach nie stanowiących powiatów i dzielnicowych rad narodowych miast wyłączonych z województw,
- 2) o powiatowych radach narodowych, rozumie się przez to również rady narodowe miast stanowiących powiaty i dzielnicowe rady narodowe miast wyłączonych z województw.

§ 5. Traci moc rozporządzenie Ministra Rolnictwa z dnia 10 sierpnia 1961 r. w sprawie objęcia upraw zboża i ziemniaków obowiązkiem planowego odnawiania materiału siewnego w gospodarstwach rolnych (Dz. U. z 1961 r. Nr 39, poz. 200 i z 1963 r. Nr 1, poz. 10).

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa: w z. *J. Okuniewski*

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, al. Ujazdowskie 1/3.
Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa 34,
ul. Powsińska 69/71 (skrytka pocztowa nr 3).

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów
w Zakładach Graficznych „Tamka”. Zakład nr 1. Warszawa, ul. Tamka 3.
